

TJUGOFEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 23 SEPTEMBER

Läsning

Esr 1:1-6

I den persiske kungen Kores' första regeringsår uppväckte Herren – för att Herrens ord från Jeremias mun skulle gå i uppfyllelse – den persiske kungen Kores' ande, så att denne lät utropa över hela sitt rike och likaså skriftligen kungöra följande:

»Så säger Kores, kungen i Persien: Alla riken på jorden har Herren, himmelens Gud, gett mig. Och han har befallt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda. Vem det nu än är bland er, som tillhör hans folk, må hans Gud vara med honom och må han dra upp till Jerusalem i Juda för att bygga på Herrens, Israels Guds, hus. Han är den Gud som bor i Jerusalem. Och var än någon ännu finns kvar, må han av folket på den ort där han bor som främling få hjälp med silver och guld, med gods och boskap, detta tillsammans med vad som frivilligt ges till Guds hus i Jerusalem.«

Då stod huvudmännen för Judas och Benjamins familjer upp, liksom prästerna och leviterna, alla de vilkas ande Gud uppväckte till att dra upp och bygga på Herrens hus i Jerusalem. Och alla de som bodde i deras grannskap understödde dem med silverkärl, med guld, med gods och boskap och med dyrbara gåvor, detta förutom allt vad man i övrigt frivilligt gav.

Responsoriepsalm

Ps 126:1-6 (R. 3a)

R. Herren gjorde stora ting med oss.

När Herren åter upprättade Sion,
då var allt som om vi drömde:
vi skrattade, vi sjöng av glädje,
och jublet steg från våra läppar. R.

Då sade man bland folken:
»Herren har gjort stora ting med dem!«
Ja, Herren gjorde stora ting med oss,
och därför var vi glada. R.

Herre, upprätta oss åter,
liksom du ger liv på nytt åt strömmarna i Negev.
De som sår under tårar
skall skörda med jubel. R.

Gråtande går de och sår sin säd,
jublande kommer de och bär sina kärvar. R.

Halleluja

Matt 5:16

V. Låt ert ljus lysa för folket,
så att de ser era goda gärningar
och prisar er fader i himlen.

Evangelium

Luk 8:16–18

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen tänder en lampa och döljer den med ett kärl eller ställer den under en bänk, utan man sätter den på en hållare, så att de som kommer in ser ljuset. Det finns ingenting dolt som inte skall bli synligt och ingenting undangömt som inte skall bli känt och komma till synes. Var därför noga med hur ni lyssnar, ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror att han har.«

TISDAG DEN 24 SEPTEMBER

Läsning

Esr 6:7–8, 12b, 14–20

Kung Darejaves skrev till furstarna på andra sidan floden: »Lämna arbetet på detta Guds hus ostört. Judarnas ståthållare och judarnas äldste må bygga detta Guds hus på dess plats. Och härmed ger jag befallning om hur ni skall gå till väga med dessa judarnas äldste, när de bygger på detta Guds hus. Av de pengar som ges åt kungen i skatt från landet på andra sidan floden skall vad som fordras för omkostnaderna redligt betalas ut åt dessa män, så att hinder inte uppstår i arbetet. Jag, Darejaves, ger denna befallning. Må den bli redligt fullgjord!«

Judarnas äldste byggde vidare och hade god framgång i arbetet genom profeten Haggais och Sakarjas, Iddos sons, profetiska tal. Man byggde och avslutade det så som Israels Gud hade befallt och så som Kores och Darejaves och Artasasta, den persiske kungen, hade befallt. Och huset blev färdigt till den tredje dagen i månaden Adar, i kung Darejaves' sjätte regeringsår. Och Israels barn, prästerna och leviterna och de övriga som hade återkommit från fångenskapen, firade invigningen av detta Guds hus med glädje. Och till invigningen av detta Guds hus offrade de 100 tjurar, 200 vädurar och 400 lamm, likaså som syndoffer för hela Israel 12 bockar, efter antalet av Israels stammar. Och man förordnade prästerna, efter deras skiften, och leviterna, efter deras avdelningar, till att förrätta Guds tjänst i Jerusalem, så som det var föreskrivet i Moses bok.

De som hade återkommit från fångenskapen firade påskhögtid på fjortonde dagen i första månaden. Ty prästerna och leviterna hade då allesammans renat sig, så att de alla var rena. Och de slaktade påskalammet för alla dem som hade återkommit från fångenskapen, också för sina bröder prästerna liksom för sig själva.

Responsoriepsalm

Ps 122:1–5 (R. 1)

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus
eller: Halleluja.

Vilken glädje, när man sade till mig:

»Vi skall gå till Herrens hus.«

Våra fötter har fått träda in i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn.

Där står konungens tron,

där tronar han som är av Davids hus. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord

och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 8:19-21

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder för att prata med Jesus men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln. Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.« Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

ONSDAG DEN 25 SEPTEMBER

Läsning

Esr 9:5-9

Vid tiden för aftonoffret steg jag, Esra, upp från min bedrövelse och rev sönder min livrock och min kåpa. Därefter föll jag ned på mina knän och räckte ut mina händer till Herren, min Gud, och sade: »Min Gud, jag skäms och blygs för att upplyfta mitt ansikte till dig, min Gud, ty våra missgärningar har växt oss över huvudet, och vår skuld är stor ända upp till himmelen. Från våra fäders dagar ända till denna dag har vi stått i stor skuld, och genom våra missgärningar har vi, med våra kungar och präster, lämnats i främmande kungars hand och har drabbats av svärd, fångenskap, plundring och skam, så som det sker med oss än i dag. Men nu har ett litet ögonblick nåd bevisats oss från Herren, vår Gud, så att han har låtit en räddad skara bli kvar av oss och gett oss fotfäste på sin heliga plats, för att han, vår Gud, så skulle låta ljus gå upp för våra ögon och ge oss något litet andrum i vår trældom. Ty trälar är vi, men i vår trældom har vår Gud inte övergett oss, utan han har låtit oss finna nåd inför Persiens kungar, så att de har gett oss andrum till att återupprätta vår Guds hus och bygga upp dess ruiner och bereda oss en skyddad plats i Juda och Jerusalem.«

Responsoriepsalm

Tob 13:2, 4, 6-8 (R. 1b)

R. Välsignad är Gud som lever i evighet.

Herren slår men förbarmar sig också,
han för oss till dödsriket längst ner i jorden,
han för oss också upp ur förintelsen.
Ingen kan undfly hans hand. R.

Där visade han er sin storhet.
Lovsjung honom inför alla människor,
ty han är vår herre,
han är vår Gud, han är vår fader,
han är Gud i all evighet. R.

Se vad han har gjort för er
och tacka honom med hög röst,
prisa rättfärdighetens herre
och lovsjung evighetens konung. R.

Jag tackar honom i min fångenskaps land,
jag visar det syndiga folket hans kraft och storhet. R.

Vänd om, ni syndare, lev rättfärdigt inför honom
– kanske skall han visa er kärlek och barmhärtighet. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 9:1-6

Vid den tiden kallade Jesus samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska. Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta. Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.« Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

TORSDAG DEN 26 SEPTEMBER

Läsning

Hagg 1:1-8

I kung Darejaves' andra regeringsår, i sjätte månaden, på första dagen i månaden, kom Herrens ord genom profeten Haggai till Serubbabel, Sealtiels son, Judas ståthållare, och till översteprästen Josua, Josadaks son. Han sade:

Så säger Herren Sebaot: Detta folk säger: »Ännu är inte tiden kommen att gå till verket, tiden att Herrens hus byggs upp.« Men Herrens ord kom genom profeten Haggai, han sade: Är då tiden kommen för er att själva bo i panelade hus, medan detta hus ligger öde? Därför säger nu Herren Sebaot så: Ge akt på hur det går er. Ni sår mycket, men inbärgar litet, ni äter, men får inte nog för att bli mätta, ni dricker, men får inte nog för att bli glada, ni tar på er kläder, men har inte nog för att bli varma. Och den som får någon inkomst, han får den endast för att lägga den i en söndrig pung. Ja, så säger Herren Sebaot: Ge akt på hur det går er. Men dra nu upp till bergen, hämta trävirke och bygg upp mitt hus, så vill jag ha behag till det och bevisa mig härlig, säger Herren.

Responsoriepsalm

Ps 149:1–6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.
Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,
de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 9:7–9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?« Och han försökte få träffa honom.

FREDAG DEN 27 SEPTEMBER

Läsning

Hagg 2:1b-10

I kung Darejaves' andra regerings år, i sjunde månaden, på tjugoförsta dagen i månaden, kom Herrens ord genom profeten Haggai. Han sade: Säg till Serubbabel, Sealtiels son, Judas ståthållare, och till översteprästen Josua, Josadaks son, och till kvarlevan av folket: Lever inte ännu bland er män kvar, som har sett detta hus i dess forna härlighet? Och hurdant ser ni det nu vara? Är det inte som ingenting i era ögon? Men var likväl nu frimodig, du Serubbabel, säger Herren, och var frimodig, du överstepräst Josua, Josadaks son, och var frimodiga och arbeta, alla ni som hör till folket i landet, säger Herren. Ty jag är med er, säger Herren Sebaot. Det förbund som jag slöt med er, när ni drog ut ur Egypten, vill jag låta stå fast, och min Ande skall förbli ibland er, frukta inte.

Ty så säger Herren Sebaot: Ännu en gång, inom en liten tid, skall jag komma himmelen och jorden, havet och det torra att bäva, och alla hednafolk skall jag komma att bäva, och så skall dyrbara gåvor från alla hednafolk föras hit, och jag skall fylla detta hus med härlighet, säger Herren Sebaot. Ty mitt är silvret, och mitt är guldets, säger Herren Sebaot. Den tillkommande härligheten hos detta hus skall bli större än dess forna var, säger Herren Sebaot, och på denna plats skall jag låta friden råda, säger Herren Sebaot.

Responsoriepsalm

Ps 43:1-4 (R. jfr 5)

R. Jag hoppas på Gud, min frälsning.

Skaffa mig rätt, o Gud,
och utför min sak mot detta trolösa folk,

rädda mig från dessa falska
och orättfärdiga människor. R.

Du är den Gud som är mitt värn.
Varför har du förkastat mig?
Varför måste jag gå sörjande,
trängd av fiender? R.

Sänd ditt ljus och din sanning,
må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg
och till din boning. R.

Jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?« De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skrifflärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

LÖRDAG DEN 28 SEPTEMBER

Läsning

Sak 2:1–5, 10–11a

Jag, Sakarja, lyfte upp mina ögon och fick då se en man som hade ett mätsnöre i sin hand. Då frågade jag: »Vart går du?« Han svarade mig: »Till att mäta Jerusalem, för att se hur brett och hur långt det skall bli.«

Då fick jag se ängeln som talade med mig komma fram, och en annan ängel kom emot honom. Och han sade till denne: »Skynda iväg och tala till den unge mannen där och säg: 'Jerusalem skall ligga som en obefäst plats – så stor mängd av människor och djur skall finnas därinne. Men jag själv, säger Herren, skall vara en eldsmur omkring staden, och jag skall bevisa mig härlig därinne.' »

Jubla och gläd dig, du dotter Sion,
ty se, jag kommer för att ta min boning i dig,
säger Herren.
Och då skall många hednafolk sluta sig till Herren
och bli mitt folk.
Ja, jag skall ta min boning i dig.

Responsoriepsalm

Jer 31:10–12b, 13 (R. 10d)

R. Herren bevarar oss, som en herde sin hjord.

Hör Herrens ord, ni hednafolk,
och förkunna det i havsländerna i fjärran.
Säg: Han som förskingrade Israel skall också församla det
och bevara det, som en herde sin hjord. R.

Ty Herren skall befria Jakob
och lösköpa honom ur den övermäktiges hand.

Och de skall komma och jubla på Sions höjd
och strömma dit där Herrens goda är. R.

Då skall jungfrurna förlusta sig med dans,
unga och gamla skall glädja sig tillsammans.
Jag skall förvandla deras sorg i fröjd,
trösta dem och glädja dem efter deras bedrövelse. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Luk 9:43b-45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna: »Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 29 SEPTEMBER

Första läsningen

Am 6:1a, 4-7

Så säger Herren, härskarornas Gud:
Ve de säkra på Sion,
de trygga på Samarias berg.
Ni ligger på elfenbensängar
och lатар er på era soffor,
ni äter lamm från hjorden
och gödkalvar som ni fött upp.
Ni skrålar till harpa
och diktar allsköns sånger som David,
ni dricker ert vin ur offerskålar
och smörjer er med finaste olja,
men Josefs undergång bekymrar er inte.
Därför skall ni gå främst i fångtransporten,
då blir det slut på svirarnas skral.

Responsoriepsalm

Ps 146:7-10 (R. 1b)

R. Prisa Herren, min själ!
eller: Halleluja.

Herren ger de förtryckta deras rätt,

han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna. R.

Herren öppnar blinda ögon,
Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna.
Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer. R.

Herren härskar för evigt,
din Gud, o Sion, från släkte till släkte. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 692

Andra läsningen

1 Tim 6:11-16

Du som tillhör Gud, sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen. Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen – håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst, som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre, som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Han som var rik blev fattig för vår skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:19-31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.'

Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.' »